

Foto: Per Kristiansen David Carmel, Hanna Nyroos (längst fram) och Ulrika Lindberg i Tage Granits interaktiva föreställning.

”Lyckopillret” Teatergruppen Tage Granits gästspel på Teater Pero

- **Text/manus & regi:** Susanne Lindberg
- **Scendesign & kostym:** Lina Serning
- **Medverkande:** Hanna Nyroos, Ulrika Lindberg, David Carmel

Det låter inte så coolt: interaktiv ungdomsteater, komplett med lärarhandledning och frågestund. Men att ta klassen till en Tage Granit-föreställning hör nog till det roligaste en lärare kan göra. Här behöver diskussionen inte trugas i gång. Den interaktiva teatergruppen Tage Granit har funnits i fjorton år och gjort ungefär lika många föreställningar, alla skraddarsyddas för att ge publiken lust att lägga sig i.

Den nya pjäsen ”Lyckopillret”, på kort gästspel hos Teater Pero, handlar om Ellen, en flicka som verkar ha det så bra. Hon är duktig i skolan, har kompisar, mamma, pappa, pojkvän. Men ett berg av ansvar och överkrav pressar henne. Till slut blir det för mycket, hon kurar ihop sig i fosterställning på golvet och vill inte mer. Vad är det som gått fel? Hur kan det bli rätt i stället?

Själva pjäsen är ganska skissartad med korta scener och däremellan förtydligande koreografi som är välgjord men kunde vara hetare.

Men själva glesheten, avsaknaden av detaljer i karaktärerna är bra, den gör det lättare för publiken att gripa in, i den andra delen av föreställningen. Då tas vissa scener om och publiken får leda skådespelarna fram till andra sätt att lösa situationen än de skrivna.

Förslag saknas inte från de niondeklassare och förstaårsgymnasister som jag ser föreställningen tillsammans med. Alla vet bättre än rollfigurerna. Det blir roliga scener också i salongen, plus att själva teaterkonsten visar vad den går för, att den föreställer livet. Det räcker långt.

Ingegärd Waaranpera
ingegard.waaranpera@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.